

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Kedden, Október 9-dikén, 1827.

Spanyol Ország.

Az Igasság' Ministere illy Királyi parantsolatot küldött a' Madridi Udvari Ujság szerént, a' Külső Ministerhez Sept. 18-dikán: — „

„Excellentiás Úr! A' Király a' mi Urunk illy Végzést intézett a' Kastiliali Királyi Tanács Elölülőjéhez: „Mint hogy én tulajdon magam akarom azon okokat megvizsgálni, mellyek Kataloniában a' tudva lévő nyughatatlankodásokat elhozták, 's mint hogy engem' az a' meggyőződés táplál, hogy az én Királyi jelenlétem ezen tartományban a' közönséges tsendességnek helyreállítatására hathatós eszközül fog szolgálni: erre nézve arra határoztam magamat, hogy e' h. 22 dikén kevés kísérettel 's tsak egyedül az Igasság' Ministerével, Tarragona felé útnak induljak. Hogy tehát a' dolgok' folyamatja az alatt is semmi fogyatkozást ne szenvedjen, az én több Ministereim mindnyájan az említett Ministerhez (Calomárdéhez) küldjék Izenetjeiket. —

„En a' Királynét az én igen szeretett Hitvesemet, és az Infansoktat az én nagyon szeretett testvéreimet, az Eskuriálban hagyom hátra (nem igaz tehát, hogy Don Carlos előre elment volna Kataloniába), 's magam azon tartományba veszem útamat, hova engemet szeretett alattvalóim' egy részének szükségeik hívnak, melly úttól engem' semmi tekintet vissza nem tartóztathat, mint hogy nékem ott, hol alattvalóimnak boldogsága van kérdésben, semmi áldozat-tétel nem felettébb ter-

hes. Reménlem, hogy minden Tisztikarok pontosan tellyesíteni fogják azon kötelességeket, mellyeket töllök az ország' tsendességének fonntartatása 's a' törvények eránt tartozó pontos engedelmesség-kívánnak. Az én Kástiliali Tanácsom ezen Végzéshez köteleztetik tartani magát; és ezt haladék nélkül hirdettesse-ki. Tulajdon kezével aláírta a' Király.

„En (az Igasság' Ministere) közlöm az Urral) a' Külső Ministerrel) ezen végzést, a' végre, hogy mindenik Minister-társához küldje-el, 's az Udvari Ujság mellett különös Toldalékban kotsássa közre.“

„Költ az Eskuriálban Sept. 18-dikán 1827-ben. Aláírta: „

„Kalomarde.

A' Frantzia Gazette illy magános tudósítást adott-ki Madridbol Sept. 19-dik napjáról: — „

„A' Király 22-dikben az Eskuriált elhagyja 's azon éjjel az innét 16 mértföldnyire helyheztetett Okanna városában, 23-dikben Quintanában, 24-dikben Albaceteben, 25-dikén Vinarosban fog meghálni, 's végre ezen napon, 25-dikben este, Tarragonába megérkezik. —

„Minister Calomarde, a' Testörzősereg' Kapitánya Albudyte, 's egy Titoknok, a' Királlyal egy szekérben ülve útoznak. A' Testörző-seregnek és a' Lovas-Granadirosoknak egy-egy tsapatja, hol a' Király meghál, vagy lóváltoztatás, vagy is ebédkezés végett megállapodik mindenütt stráza szolgálatot teszen.“

A' Madridi Udvari ujság jelenti Sept. 24-dikén, hogy a' Király 24-dikben reggel 5 órakor valósággal útnak indult az Escorialból Katalónia felé.

Beszélik Madridban, hogy Manresát oda hagyni jónak találták az Insurgensek. Hol gyülekeztek össze, erről még semmit se olvastunk nem is hallottunk.

Ők Manresában Ujságot állítottak fel, illy Czim-írással: „

„El Catalan realista (Katalóniai Royálista), és illy Felyülírással vagy symbolummal: „

„Éljen a' Religió! Éljen az Absolutus Király! Éljen az Inquisitio!

„Veszzen-el a' Politzia! Veszzenek-el a' Szabad Kőművesek, és minden Sekták!

Ezen Katalóniai Royálistának Sept. 9-dikén költ darabjában egy Proklamátzió jött ki Don Clura Josétól a' Viquében lévő Insurgens sereg' vezéréől. Eből is vehet az Olvasó valami kevés felvilágosodást a' Katalontai támódásokra néve. Ennek ez a' foglalatja: — „

„A' mi ditső czélzásunk, úgy mond, az, hogy a' mi szeretett Monárlhánkat VII-dik Ferdinándot az átkozott Szabadkőműveseknek kezeikből, kiszabadítsuk, kik az Országlást ravaszság és álnokság által mind ez ideig kezeikben tartani avagy bitangolni tudták. Hijába adta ki ő Felsege a' Purifikátzió (megtisztittatás) eránt való Végzést, s hijába parantsolta a' legszorosabb megvizsgáltatást, mint hogy magok a' Megvizsgáló-Biztosságok' tagjaik és Titkokjaik, nagyobbadon tisztulatlanok valának, vagy pedig megvesztegetés és mesterség által megtudták magoknak a' Tisztulást szerezni, a' nélkül, hogy tsak egy személy is, a' ki valamely Royálista armádánál szolgált, egy illy Biztosságnak tagjává választatott volna. —

„De miért' beszéllünk a' Tisztulásrol? Nem vala erre' semmi szükség; sok Constitúziós katona tiszték 's egyéb tisztvise-

lők hivatalokba tétetődtek előbb, hogy sem megtisztittattak volna, míg azonban a' Royálisták, legbosszantóbb szabad tetszés szerént elkergettettek hivataljaikból. Mit nem mondhatnánk azon Királyi Rendeléseknek elmellőztetésekről, mellyeknek erejek szerént mindenek előtt a' Royálistáknak kellett volna tisztségekre tétetenni? Melly fontos parantsolatokat adatott ki ő Felsege, hogy mindenek felett 's mindeneknek előtte a' városok és faluk élgittessenek ki azon kárvallásokért, mellyeket őlt az igaz ügynek oltalmazása miatt szenvedtek? —

„Mind ezek sikeretlenek valának; a' Royálisták kitsüfoltatásnak és a' legkegyetlenebb üldöztetésnek tárgyai lettek; a' Constitúziós Országlószerék' Liferánsainak kárvallásaik vissza fordítottak; azonban az igaz ügynek védelmére fordított segedelmek mind felejdékenységre mentek; a' legfőbb hivatalok Constitúziós polgári katonáknak adattak, míg az alatt más felől a' Religió, hűség, és Royálista gondolkodás arra szolgált indító okul, hogy a' Royálisták előtt még a' Királyhoz való hűmenetelnék útja is bévágodjék. Kérdezték meg P i n u e l á t az armáda' Controlörjét, ki felszóval ditseszkiz, hogy ő jó Royalista Katalóniában. Pedig éppen ezen ember az, ki a' Villanuovai Vámbáznál egy Vámostisztet megfosztott hivatalától, hogy egy rokonát, ki Önkéntvállalkozott Constitúziós Polgári katona volt, annak helyébe tehesse. Kérdezték meg ezen tartományak Felvigyázóját G a y ó t és a' Controlöröt P o m b ó t, kik között az első a' Constitúziós Országlás' ideje alatt Polgári Kormányozó, a' második pedig a' Szabad Kőművesek' lozsijának titkokja volt, ezek minden Royálistákat kinyomtak hivataljaikból, 's még ma se akarják ezen szerentsétleneknek az ő Felsegétől nekielk rendeltetett penziót kifizetni, 's több e'félek. —

„De mire való lenne több e'féle fel-

hordásokkal fárosztani magunkat? Ti magatok látátok, Viquei lakosok, miként futá- el városotokból az a' rüt Diaz, a' ti Kormányozótok, minekutánna több féle elnyomási módok és büntetések által titeket kiprédált volna, de nem azért, mint ha az ő sergei a' miéinknél gyengébbek lettek volna, hanem, hogy a' maga kénye szerint össze gyűjtött ragadományokat elvihesse. Én nem ditsősségre való vágyó- dásból fogtam fegyvert. Ti tudjátok, hogy én jószágos ember vagyok; tsak hazám' szenvedései indítottak arra, hogy szavaimat hozzátok intézzem.

„Katalóniai lakosok, ezek azok az indító okok, mellyek a' Békételenkedőket arra birták, hogy fegyvereiket Monarkhá- jok' védelmezésére felemeljék. A' Király igasságot és parantsolataihoz való engedel- mességet kíván; pedig a' mai napig minden ő gondoskodásai tsak arra szol- gáltak, hogy a' Tisztikarok a' magok dü- hökét, a' valóságos Royálisták ellen kielé- githessék. Nintsen egyéb hátra, hanem hogy a' Tisztviselőknél, a' homályban lappangó Szabad-kőműveseknek, Com- munterosoknak, s egyéb titkos Seltáknak istentelenségeiket, és igasságtalanságaikat fegyvereink által eltöröljük.“

Ugyan a' Viquei sergek' vezére illy írást küldött a' Frantzia Cerdagnai la- kosokhoz: — „

„Midőn én a' Viquei Juntától pa- rantsolatot vettem, hogy Püycerda váro- sát és vidékeit elfoglaljam, meghívtam egy írás által azon várost, hogy sergeimet ma- gokhoz minden vérontás nélkül oda fo- gadjabé. Mint hogy a' mi jó Királyunk- nak VII-dik Ferdinándnak jó és hűséges alattvalói nem egyébre czéloznak s nem egyebet kívánnak, hanem tsak hogy az igasságnak szabad folyamat szereztessék s a' közönséges hivatalokból minden revolu- zió's indulatú emberek elkergettessenek; s mint hogy a' Frantziák és Spanyolok

között fennálló barátságos szomszéd'ságnak semmi fogás és szín alatt meg nem kell zavartatni: ehhez képpes kötelességemnek lenni esmértem benneteket ezen határo- zásról tudósítani a' végre, hogy ti azt, ha jónak találjátok, a' Frantzia Cerdag- nában is kihirdetethessétek, s lakosaitokat bizonyosokká tehetitek a' felől, hogy ők tellyességgel semmit se nyughatatlankod- janak, hanem sőt inkább győződjenek meg a' felől, hogy a' mi iparkodásaink nem egyéb- re czéloznak, hanem tsak arra, hogy szeretétt Monarkháknak VII dik Ferdi- nádnak Országlása megerősítessék, s a' mi X-dik Károlyyal, a' mi jó tervőn- kel a' ti Királyotokkal való barátságos állapotunk még jobban öszsze köttes- sék. Olly meggyőződéssel lévén, hogy mi nem egyéb- re hanem tsak a' tsendességnél fenntartására czélzunk és hogy mi azok vagyunk, kik 1823 ban a' bánatos emlé- kezetű Spanyol revolúziót a' Frantzia fegy- vereknek segedelmével semmivé tettük; s midőn én nektek még azt is tudtotokra adom, hogy én az alattam lévő fegyveres serget ezen tárgyról illendőképpen tudósítot- tam, remélem, hogy kívánságaimat min- den tekintetben elé fogjátok segíteni, men- nyiben azok a' ti Országlószekeknek ren- deléseivel ellenkezni nem fognak. Költ. Viqueben Sept. 9-dikén 1827 ben.“

Brasília.

Innét kedvetlen tudósítások érkeztek Londonba. A' Kurír így beszél Sept. 17 dikén: „ — „Szomorkodva jelentjük, hogy a' Blanche nevű Királyihadi hajó, melly Rióból megérkezett, nagyon ked- vetlen tudósításokat hozott a' Buenos- Ayressel való békességre nézve. Az alkudo- zásokat a' Respublika felbe szakasztotta, és hogy ismét elkezdődhessenek, ezen re- métség tsak azon a' környülálláson fundá- lódik, hogy Buenos-Ayresben szörnyű in-

ség és fejtelenség uralkodik. Egy Rio városában tartózkodó igen elékelő Személy, az egész dolgot illy szároz és kevés szakokban fejezte ki: az alkudozások egészen félbe szakadtak.

Ezen történetről minden Londoni Ujságok egy forma szomorkodással írnak: „Európában, (így szoll ugyan a Kurirnak egy Riói magános tudósítója) nagy kedvetlenséggel fogják hallani, hogy a Buenos-Ayresi békességből semmi se leve. Ezen békességnek alapjait Garcia úr, Rióban, mint a Republika Követje, maga intézte vala el, s a Császár helybe hagyván, ugyan Garcia úr vitte vala Buenos-Ayresbe, hogy az ő Országlószeke is erőssítse-meg, de az azt boszszankodással vissza vitette. Nem lehet azt a fejtelenséget leírni, melly most ezen Országlószekeknél uralkodik. Ott hirtelen nagy változásnak kellett magát elé adni az Országlók között, s a békességet az új tagok vetették vissza. Mondják, hogy Garcia nem volt meghatalmaztatva arra, hogy Montevideót a Császárnak által engedje, hanem inkább a volt rá bizattatva, hogy azt, a Republika számára tartisa-meg, vagy ha ez nem lehetne, vigyen véghez legalább annyit, hogy tétetődjek Montevideo független Státussá.“

„Mondják, hogy Garcia olly nagyon üldöztetett Buenos-Ayresben, hogy elfutni kéntelenített onnét. Riva d á v i a, a Republika eddig volt Elölülője is letenni kéntelenített hivatalát; s valami Lopez Vincent választatott helyébe. —

A Londoni Sun azt mondja, hogy olly zürzavar uralkodik Buenos-Ayresben, hogy azt Országlásnak se lehet nevezni. Mondják, hogy azon prédáló hajósok része kapott erőre, melly a hadakozást kívánja, s a melynek a por sereg, a nép sepreje a segítője. Ezekkel bajos banni, mikor elhatalmasodnak. A Buenos-Ayresben lakó Anglus kereskedőkre nézve is nagyon

veszedelmesek ezen környülállások. Ezeket már annyira kezdték ott üldözni, hogy a Republikánál lévő Anglus Követ P o n s o n b y úr postát küldött Rióba, hogy az ott álló, Forte nevű Anglus Frégát sietve cvezzon onnét Buenos Ayreshez az Anglusoknak és vagyonaiknak védelmezésére, kiknek, mint mondják, öt millió Piaster kész penzek van ott rakáson.

Orosz Birodalom.

Petersburgból így irtak Sept. 22-dikén: — „

„Alexandra Császárné ő Felsege tegnap reggel 4 gyedfél órakor egy Princzet szült szerentséscen, kinek Konstantin nevezet adatott. Ezen örvendetes történet azonnal 301 ágyúlövések által adatott hírül a lakosoknak a város erősségeiről, s még az nap délutánni 2 órakor, a Császárnak, az Özvegy Császárnénak, s a Koronaörökös Nagyherczegnek jelenléteben, a Cs. palota templomában hálaadó Te Deum énekelletett, mellyen a Státus' elsőbb Tisztviselői is jelen voltak a Diplomatikai személyekkel és sok más fő méltóságokkal. Estve a város megvilágosítottat.

Az Orosz birodalomban egy Császári Manifestum hirdettetett ki, melynek ereje szerént ott az egész birodalomban közönséges rekrutázás, új katonaszedés; rendeltetett, melynek November 1-ső napján kell kezdődni, és 2 hónapok alatt el kell végződni. Az új katonák nem lehetnek fiatalabbak 18 és idősebbek sem 35 esztendősknél. Minden 500 lelkek között két új katona állittatik, s hogy a dolog annál könnyebbé tétetődjek, meghatározatott, hogy a kisebb katonai mértékű emberek is bévétetődjenek.

A Sidókra nézve különös Rendelés jött ki. Ezeknek a parantsoltsoltatik, hogy mostantól fogva ezek is in natu-

ra alá vettetődjenek a hadi szolgálatnak. A mi adót eddig, a katonáskodás alól való felszabadulásért pénzben fizettek, a már most megszűnik. A' mondatik ezen Cs. Rendelésben, hogy az a' pallerozódás, melyet a' Sidók ennekutánna a' katonaság' ideje alatt kapnak, az, az ő egész nemzetjekre haszonnal ki fog terjedni, mint hogy a' katonai időt kiszolgálván 's azután honjokba vissza térvén, azt, a' magok házoknépére is ki fogják terjeszteni.

Görög Ország.

Lord Cochranéről illy nevezetést olvasunk: „A' Pátron Desila Tódor' bárkája (egy Joniai hajó), Calamóbol Sept. 24-dikén 6 napok alatt Korfúhoz megérkezvén, olly tudósításokat hozott, hogy Lord Cochrane, ki valami 20 Görög hajókkal a' Cephalonia és Messolongi között lévő tengerre megérkezett vala, a' Messolongi mellett lévő két szigetet Vasziladit és Anatolikót a' Törököktől elvette.

Valami egyéb nevezetes új ujságaink Görög országból most nintsenek: de még is igen méltó a' megjegyzésre, hogy az, a' mit a' Török nagy hajós seregnak a' Navarini kikötőhelybe lett bevezetéséről, 's az Anglus Admirálisnak Codringtonnak ugyan azon kikötőhely előtt tüstént lett megjelenéséről, közlébbi M. Kurirunknak 220-dik lapján írunk, a' már ma tellyesen megvalóságosodott. A' Korfuból Sept. 23-dikán indult levelekben így írnak ezen tárgy felől: — „

„Ide Sept. 21-dikére viradó éjjel két Austriai Cs. Királyi hadi hajók érkezének meg t. i: a' Lipsia nevű Korvette és Ariána nevű Gálya. Smyrnából jöttek és Triest felé eveznek innét. Ezek mindeneket, mint szemelkkel látott tanuk, megvalóságosítá-

nak, a' mit a' Török és Anglus Flottákról 's az ő Navarinhoz lett megérkezésekről hallottunk. Az Anglus hajók az öbölnek külső részében olállkodnak, vagy eveznek alá's-fel, hanem egy Anglus Frégát olly módon állapotott-meg vasmatskákön mozdulás nélkül a' kikötőhelynek éppen a' torokolatjában, mint mikor valamely ellenség a' másiknak hajójit valamely kikötőhelybe szokta zárni. Beszéllek, hogy Codringtonnal csak éppen egy Frantzia Frégát van Navarin előtt; a' többek még Milónál állanak.

A m é r i k a.

Mikor Bolívar Karthagenából, mult Jul. 27-dikén Bogota felé útnak indult, illy butszó írást intézett azon város' lakosaihoz: — „Karthágénai lakosok! Az a' szívesség, mellyel ti engem' magatolnál láttatok, örömmel töltötte-bé szívemet. Sok féle tiszta bizonyosságait mutattátok erántam való jóakaratotoknak. En nem vártam ennyit tőletek; mivel hogy ti nekem semmivel nem tartoztok; én vagyok néktek adósok. Karakásnak, mint hogy ott lettem világra, életemmel, de nektek ditsőségemmel tartozom. Kolumbiának szabadsága nállatok vette eredetét. A' Karthágénai és Mompozi lakosok' vitézsége nyitott nékem kaput Venezuelára. Több háladatosságra is elköteleztetek ti engemet; ezen 'hit-szegők' és árulók' világában a' ti hűségtek vala oltalmazó bástyám azon árulók ellen, kik Kolumbiát gyalázattal akarják befedezni. Karthagéna mentette azt meg. Ti levétek a' Haza' szabadítóji. E'képpen fog valaha benneteket köszönteni Kolumbia: — „Salve Karthagena Redentora! — „Bolívár.

P a r a g u a y.

Innét olly hír érkezett, hogy Diktátor Francia ellen ismét veszedelmes üszsze-

esküvés vételedött volna munkába, de fedeztetett, 's a' mi több, hogy még a' híres természetvizsgáló Európai Tudós Bompland is részese volna az özszeesküvésnek. Az özszeesküvés' fejei Renbükó nevű kis faluban agyon lövették; Bompland pedig, kinek már paszsusa volt az Európába való hazajövetelre, ismét fogságra tétetett, honnét bajosan fog valaha ismét kiszabadulni.

Újabb Tudósítások.

Spanyol Ország. — A' Frantzia Gazette Katalóniai tudósításai Sept. 22-dikéig terjednek és ezek találatnak bennük: „

„Barcellonában tsendesség van, hanem a' vidéken tellyes lázzadás uralkodik. Egy nap se mulik-el a' nélkül, hogy a' harangokat fére nem vernék. Az Urgeli várban is tart még a' tsendesség, hanem éjszaktának idején sok Proklamátzióit raggattatnak ki a' templomokra, mellyek által a' Békételentekdők a' népet fellázzítani iparkodnak. Meg is neveztetnek bennük több Constitúziós idő béli polgári fegyveresek 's néhány Szabad kőművesek, mint olyanok, kiket szükséges leszen a' világról elébb állítani. Ugyan ezen Proklamátziókban nagyon magasztaltatik a' Frantzia armáda, melly még Spanyol országban tartózkodik. —

Lombárd Velencei Királyság.

Velenczében sokáig nagy aggodás vala a' miatt, hogy a' Velence és Triest között postahajói szolgálatot tévő Mária Károlina Austriai Császárné nevű gőzhajót nem lehetett tudni, hova lett. Ezen hajó 18 útasokkal Szept. 19-dikén evezett vala el Velenczéből, és egész 24-dikéig nem lehetett semmit hallani felőle. A' hajónak Velenczéből lett elindulása

után szörnyű szélvész támodott vala, melly Sept. 20-dikán és még 21-dikének nagy részében is tartott. Az ijedség és aggodás naponként nevedett; tsak egyedül a' Kapitánynak Matikolának csmeretes tengeri tudománya nyugtatta meg néminémű tekintetben a' felháborodott elméket. Végezetre Sept. 24-dikéu déltájban, és így 5 napokig tartott kínos bizontalankodás után érkezett meg Triestből egy Staféta azzal a' bizonyos tudósítással Velenczébe, hogy a' gőzhajó oda 25-dikban reggel a' 18 útasoknak legkissebb sérelmek nélkül szerentsésen megérkezett légyen. Látván Matikola a' szörnyű nehézdőnek közelítését, a' Paranzo nevű kőszirtnek egy tsendes zátonnyába vonta meg magát a' hajóval és egész addig ott nyugodott tsendességben, míg a' tengernek hánykodása meg nem szűnt. Hogy semmi kárt nem vallott, megtetszik abból, hogy megérkezése után más nap azonnal evezett Monfalcone felé.

B é c s.

Császárné és Királyné Ő Felségének, kinek Betsbe lett szerentsés megérkezéséről már emlékeztünk, 's Baváriai Király és Királyné Ő Felségeknak Salzburgi együttlétekről, ezek irattattak a' Sept. 29-dikén költ ugyan Salzburgi újságban: —

„Császárné Ő Felsége méltóztatott tegnap ebéd után az itt lévő Cs. K. nyári Residentiát, a' Mirabellit, megszemlélni, 's innét az Ursulinak' Klastromába menni, melly napnak estvéjén a' Baváriai Felségek is megérkeztek ide és a' téli Cs. K. Resentiába szállottak-bé, hol azonnal Császárné Ő Felségének meglátására mentek. A' Király még ezen estvén tovább indult innét a' szomszéd Berchtesgáden felé, hol ma nagy Vad-ketske vadászat fog tartatni. Ma dél felé a' Királyi Princzek

Max és Otto is megérkezének Mathilde-Princzaszszonnyal egyetemben, 's mindjárt ekkor a' Heilbrunni Cs. K. mulató kastélyba ment a' K. Familia, honnét 3 órákor tért vissza ebédelni. —

Ugyan ezen ujságban írtak Sept. 30-dikán: — „

„Baváriai Király Ő Felsege tegnap estve vissza érkezett Berchtesgádenből a' Vad-ketske vadászatrol. Ma reggel a' Sz. Rupert' kápolnájában halgattak misét a' Felsegek, mellyet Érsek Ő Herczegsége mondott, melly után a' Herczeg Schwarzenberg nyári kastélyába mentek, melynek Aigen a' neve, honnét 3 órákor tértek vissza 's mellesleg való útjokban a' Bürgsteini régiségeket is megnézegeték. Estve a' théátrumot tisztelték meg jelenléteikkel, hol a' számos nezők által nagy örvendezéssel fogadtattak. A' Király azon Austriai Cs. K. 2-dik számú Drágonyos Regementnek forma ruhájában jelent meg, melynek Ő Felsege a' tulajdonosa.

kat a' legjobb Fejedelemnek tartós jó egészségéért, 's belső szívbéli imádságait az Ő sokáig való boldog megtartásáért, a' minden jóknak adójához bémutatassák. Tsen-des ájtatosság, Istentisztelet, kegyes adakozások, többféle kegyes tettek, 's szép társaságoknak szeretettel telyes örömyilatkoztatásaik által innepeltett ezen fő városban ez a' Felseges-nap, hol mindenek felett a' vala a' hív lakosok örvendezésének nagy és legfőbb tárgya, hogy a' Hazza' szeretett Atyját magok között jó egészségben szemlélhették, tisztelheték. Valamint a' megelőzött úgy az örvendetes név napi estvén is minden Bétsi théátrumok' külső részei megvilágosittatván, a' gyülekezetnek leghathatósabb részvételével, 's a' szeretetnek, tiszteletnek, hív hajlandóságnak legszívesebb nyilatkoztatásával élénkeltetett az: Isten tartsd-meg Ferencz Császárt! —

A' pénzfolyamat Október' 8-dikán; közép árr:

A' Státus' 3 p. Centes Obligázióji 91 11/16
Az 1820-béli sorsosok, 142 1/4
Az 1821-béli hasonlók, 117 5/8
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligázióji, 45 5/8 for. kelték, mind C. ben.
A' Bankó Altsziák kelték 1080 1/2 forinton.
Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Náadorispány Ő Cs. Fő Herczegségének a' Magyar tengerpartokon töltött idejéről e-képpen írtak: — „

„Fiumébol, Sept. 23-dikán:

A' mi kegyelmes Császárunknak Felseges neve' napja Október' 4-dike, ezen fő városnak valamint egész Monárkhiának legörvendetesebb alkalmatosságul szolgál a' ra, hogy a' magok legbelsőbb haláadásso-

„Ő Császári Királyi Fő Herczegségének, a' Nándor-Ispánynak Fiuméba tett útazása olly környüllállásokkal vagyon öszvekötvé, mellyek mind az Uralkodó Ház' tagja eránt a' mély tiszteletet, és hódó-lást fényesen megmutatják, mind Ő Csász.

K. Fő Herczegeének mindenütt, és mindenkor országunk' javára törekedő bölts szándékait nyilván megbizonyítják. Ugyanis Aug. 30-dikán Fiumétól fél órányira fekvő Martinsitzai öblöt méltóztatott meg-szemlélni, hol a' tengeri kereskedéshez tartozó, 's a' köz egészség' fenntartására szükséges veszteglő ház (Lazarétum) fog felállíttatni. — Következett napokzn a' Fiumei Királyi hivatalokat, a' Gynnasiumot, és a' hajókészítő helyeket látogatá meg. — Sept. 4-dikén délelőtt a' Portórei Révpartot tekinté meg, 's onnan Bukkarin keresztül, hol igen szíves öröm-kiáltásokkal fogadtattott, ismét Fiuméba visszatért. — Különös szeretetet, és tiszteletét gerjesztett Ő Fő Herczege eránt azon atyai gondoskodása, hogy a' nemzeti ismérteknek gyarapítására, és így a' hazának javára már ezen rövid idő alatt is sok ritka hal-nemeket, és más tengeri állatokat megvásároltatni méltóztatott, és hogy ezen egybegyűjtött tárgyak részszerént tökéletes épségben a' Nemzeti Muzeum' számára Pestre megérkezessenek, és a' mennyiben még lehetséges, több jeles természeti tárgyakkal szaporíttassanak, T. T. Sader Urat, a' Nemzeti Muzeumnál a' természeti gyűjtemények' Gondviaelőjét, ide hivatni méltóztatott, és kegyesen azt meghagyni, hogy Fő Herczegei személyét itten teendő útáiban mindenütt kövesse. A' természeti Tudományokban illy jártas Férjfiúnak jelenléte kétség kívül az országnak gyönyörűségére fogja nevelni a' Nemzeti Muzeumnak gyűjteményét. — Sept. 9-dikén a' Felsőges Vendégeknek tiszteletére a' város a' theatromban igen fényes bált adott, melyben a' környékbeli nemzeti tánczok' előadása különös figyelmét nyerte-meg a' Fő Vendégeknek, kik a' Felsőges uralkodó Háznak világszerte ismértes kegyes le-

ereszkedésével az előkelő személyekkel beszélgetni, 's egész 11 óráig a' bálban mulatni méltóztatott. — Más nap reggel a' Fő Herczegei Vendégek Fiuméből Pólába utaztak, hol 11-dikén a' Római régiségeknek, 's nagy emlékezeteket gerjesztő tárgyaknak szemlélésével mulattak. — Sept. 12 dikén Fiume felé vissza indulván, a' Monte-Maggiore hegyen megállapodtak, honnan a' Dalmatiai partokat, és szigeteket tellyesen láthatni. Itt a' Fiumei, 's Tenger-parti Kormányozó Úr Melt. Ürményi Ferencz Tsász. K. Kamarás rendelkezéséből ékes sátor volt felállítva, melyben a' Fő Vendégeknek frissítő ételekkel, 's italokkal udvaroltak. Innen a' tenger parton fekvő Volavszka nevű helységbe lemenvén, török-muzsika szóval fogadtattak, és isonakokba szállván, a' setétes estve Fiume felé indultak; de tsak hamar egy rejtekarajból sebesen eleikbe ereszkedett tüzzel világító tíz ladik, és körül-vévén a' Fő Vendégek' hajóját, nemzeti halász énekeket zengvén, 's az éneklés muzsikával felváltatván, érkeztek lakó helyekig, hol szíves Eljen kiáltások között fogadtattak a' néptől. — A' Fő Herczegei Vendégek minden hasznos Intézetekre lüerjesztvén figyelmöket, más nap a' hajókötél-gyártó nagyműhelyt, és a' vasmatska készítő Kovátsműhelyt méltóztatott meglekinteni. — Sept. 18-dikán Veglia szigetre evezvén, a' Valnogerá öbölben egy tengeri halászaton jelen voltak, 's azután Nemes Adamich Úr Capriccio nevű jószágán ebédeltek. Innen Veglia városába a' Püspökhöz szállottak éjtszakára; honnan más nap Nóbiba mentek a' tengeren, 's ottan a' Megyebeli Püspököt meglátogatták. Innen Portórcén, és az egész hegy-oldalnak megvilágosításánál Bukkarin is keresztül Sept. 20 dikén Fiuméba megérkeztek.